

enkelte paragraffer, i overensstemmelse med det af udvalget udarbejdede udkast.

Indenrigsministeriet har dog fundet det rettest at lade § 13 i udvalgets forslag udgå. Den omhandlede bestemmelse var sålydende: „Lov nr. 187 af 20. maj 1933 om værnepligtiges anvendelse til civilt arbejde finder tilsvarende anvendelse på CF-pligtige“. Der vil herefter ikke være adgang til at overføre personer, der udskrives til civilforsvarskorpset, til at udføre civilt arbejde. — Indenrigsministeriet har ikke ment, at personer, med hvis samvittighed det er uforeneligt at udføre militærtjeneste, bør kunne begære sig fritaget for udførelsen af tjeneste under civilforsvarskorpset, da dette udelukkende har ikke-militære opgaver.

Angående lovforslagets enkelte bestemmelser skal anføres følgende:

Til kapitel I. Centralledelsen.

Til § 1.

Efter den hidtil gældende lovgivning havde det civile luftværn til formål at varetage civilbefolkningens beskyttelse mod følgerne af luftangreb.

I praksis har luftværnet imidlertid måttet påtage sig også andre opgaver til civilbefolkningens beskyttelse under krigen, og man har derfor anset det for rigtigt — i overensstemmelse med hvad der er tilfældet i andre lande — at ændre organisationens betegnelse til „civilforsvaret“ og at foreslå, at civilforsvaret får til opgave at træffe alle foranstaltninger til at forebygge og afbøde følger af krigshandlinger i det omfang, disse foranstaltninger ikke henhører under de militære værn.

Til § 2.

Med den foreslåede affattelse er det tilsigtet straks i de indledende bestemmelser at trække skillelinien op mellem de statslige civilforsvarsforanstaltninger, som tilrettelægges af chefen for civilforsvarsstyrelsen, og de kommunale foranstaltninger (herunder den lokale hjælpetjeneste i byerne), der tilrettelægges af lokale organer, på hvis sammensætning kommunerne har den afgørende indflydelse. Medens udgifterne ved de statslige foranstaltninger foreslås afholdt fuldt ud af staten, har man foreslået, at udgifterne ved de kommunale foranstaltninger kun delvis bæres af kommunerne, idet visse etableringsudgifter foreslås fuldt ud afholdt af staten, ligesom der iøvrigt er åbnet mulighed for ydelse af tilskud fra

staten til de kommunale civilforsvarsforanstaltninger, jfr. nærmere § 25 og bemærkningerne hertil.

Den øverste ledelse af landets samlede civilforsvar i krig som fred ligger hos indenrigsministeriet og chefen for civilforsvarsstyrelsen, og disse myndigheder må derfor være beføjet til at udøve tilsyn med, at kommunerne opfylder deres forpligtelser.

Bestemmelsen i § 2, 1. stk., 2. pkt., fandtes ikke i luftværnsudvalgets forslag, men indenrigsministeriet har ment, at der burde tilvejebringes udtrykkelig hjemmel for, at civilforsvarets sanitetstjeneste efter indenrigsministerens bestemmelse varetages helt eller delvis af sundhedsstyrelsen.

Til § 3.

Bestemmelsen svarer delvis til § 1 i lov nr. 180 af 29. april 1938.

Bestemmelsen åbner mulighed for, at indenrigsministeren — eller med dennes bemyndigelse chefen for civilforsvarsstyrelsen — som led i tilsynsbeføjelsen kan afkræve såvel kommunale myndigheder som privatpersoner og private virksomheder oplysning om trufne eller påtænkte civilforsvarsforanstaltninger.

Til § 4.

Bestemmelserne i stk. 1 og 2 svarer til § 12, stk. 3, i lov nr. 180 af 29. april 1938.

Som foranstaltninger, der berører en anden ministers sagsområde, kan navnlig fremhæves civilforsvarsområdenes brandtjeneste, der berører justitsministeriets sagsområde.

Politiet indgår i modsætning til tidligere ikke som tjenestegren under civilforsvaret.

I henhold til § 12, stk. 3, i loven af 29. april 1938 har indenrigsministeriet truffet aftale med krigsministeriet om, at spørgsmål vedrørende luftmeldetjenesten og mærklægning varetages af krigsministeriet. Disse opgaver påregnes også fremtidig varetaget af de militære værn.

Bestemmelsen i stk. 3 svarer til § 5 i udvalgets forslag.

Til § 5.

Det forudsættes, at rådet — ligesom det hidtidige råd af sagskyndige — indkaldes til drøftelse af alle vigtige spørgsmål om nye foranstaltninger, ændringer i organisationen, i beredskabet og lign. Rådet har ikke besluttende myndighed.